

Stichting alvan tsarik

Secretariaat: Anjerstraat 19 6915 SL Netherlands
Bankrekening NL66 RABO 0113 8511 62

Zevenaar, september 2023

Nieuwsbrief september 2023

Op het moment dat we beginnen aan de nieuwsbrief, zijn er in het journaal afschuwelijke berichten over burgerdoden in Nagorno Karabach. Al meer dan twee jaar wordt dit door Armeniërs bewoonde gebied in Azerbeidzjan afgeknepen wat betreft voedsel, energie en medicijnen door de corridor naar Armenië te sluiten. Eerst door fake demonstranten, later door militairen. Nu is Azerbeidzjan de enclave definitief binnengevallen. Na de verloren oorlog drie jaar geleden, zou Rusland als vredesmacht de Armeense bevolking in Nagorno Karabach beschermen, maar daarvan komt helemaal niets terecht. Er is opnieuw een grote vluchtelingenstroom onderweg richting Armenië, net als na de laatste oorlog. In Armenië gaan ze van wel 120.000 mensen uit.

Natuurlijk heeft dit grote invloed op de mensen in het hele land en ook bij ons in het centrum. Iedereen voelt zich erbij betrokken en opnieuw nemen mensen het beladen woord genocide in de mond.

Voor ons Nederlanders is het ook schizofreen, je weet het allemaal en je voelt met de mensen mee. En tegelijkertijd denken we dat er toch altijd een toekomst is waaraan je moet werken. Laat ons dat ook doen, al zijn de tijden zwart. Ergens moet je ook hoop vandaan halen, toch?

We hebben zoals weer veel te vertellen. Waar gaan we het over hebben?

- De Friezen in Gyumri
- Onze plannen voor een foyer
- De preschool
- Ontwikkelingen in het Technasium
- Schenkingen van het Candea College
- Laura's mondzorgproject
- Yester in de schijnwerper
- Yesters bijdrage

De Friezen in Gyumri

Op 19 augustus kwamen de Friezen aan op Zvartnots, het vliegveld in Yerevan. Na een periode van voorbereiding van meer dan twee jaar, waarin in Friesland in de weekenden hard is gewerkt om geld bij elkaar te brengen voor de acht dagen werken aan ons centrum, was het dan eindelijk zover. Volgepakt met bijvoorbeeld dakreparatiemateriaal, beeldschermen en pc's van het Candea College, magneetverf en ook nog een beetje kleding gingen we met een Gazel-minibus op weg naar Gyumri. Warm genoeg, 33 graden, het bier en de witte wijn smaakten prima 's nachts na aankomst in ons centrum. Ze logeerden in de klaslokalen in ons centrum en de groep is uitgebreid verzorgd door onze Armine. Die stelde er eer in om elke dag iets anders te koken. Meestal ook naar tevredenheid, alleen de yoghurtsoep was het niet echt. Omdat de groep in ons centrum kon en wilde verblijven, hebben ze de overnachtingskosten die anders in een B&B betaald moesten worden, omgezet in een investering: een grote wasmachine en een functionerende douche in ons gebouw.

Het idee was dat de Friezen een deel van de bouw van de overkapping tussen onze twee gebouwen Majakowski en Aterbekyan op zich zouden nemen. Doordat de bouwvergunning net te lang op zich liet wachten, is er voor Plan B gekozen: het opknappen en deels aanpassen van de gebouwen zelf. Dat was hard nodig en sommige ruimtes vroegen om een aanpassing. Alle klaslokalen zijn opnieuw geschilderd in moderne frisse kleuren, de hal ziet er prachtig met de nieuwe muurschildering met magneetverf en beneden in Majakowski zijn de

toiletten omgebouwd naar kledruimtes voor onze dansgroep. Die barstten langzaam uit hun voegen, er komen veel kinderen uit de omliggende dorpen van Gyumri op af (ze hebben in het bouwstof nog voor ons opgetreden).

Een begin is toch gemaakt met de bouw van de foyer, door het houtwerk van de bovenverdieping weg te slopen en te vervangen door betonblokken. Helaas waren de wespen op zolder van Aterbekyan het daarmee niet eens en moest Sjouke halsoverkop naar beneden. Een dappere Armeen heeft het werk afgemaakt en de wespen verder dakloos gemaakt.

De groep heeft lange dagen gemaakt en heel veel werk verzet. Wij vonden het echt aardige en belangstellende jonge mensen, ze hebben ons de kleren van het lijf gevraagd over alles wat ze zagen.

Met hun bijdrage ziet het gebouw er weer prachtig uit, achterstallig onderhoud is uitgevoerd en er bleef nog geld over voor een laatste operatie: het goed plaatsen van de zonnepanelen op Aterbekyan. Die stonden tamelijk rechtop op het dak en dat was behalve voor ons ook een doorn in het oog van een soort welstandscommissie, want het huis valt onder beschermd stadsaangezicht. Die commissie kan mede besluiten over het toekennen van de bouwvergunning voor onze foyer en toen was het voor ons niet moeilijk om te besluiten, de panelen op zijn Nederlands plat op het dak te laten monteren.

De foyer

Er ligt een gang tussen de beide gebouwen van ons centrum want vroeger waren dit twee aparte huizen. In onze plannen zit al lang een volwaardige keuken met kantine in huis Aterbekyan. Tot nu toe eten de kinderen min of meer in hun klaslokalen. In de winter met heel lage temperaturen en sneeuw buiten is het ondoenlijk de kinderen tweemaal helemaal aan te kleden om even te gaan eten. Bovendien stonden de ouders in weer en wind buiten tijdens de coronaperiode. Met een overkapping tussen beide gebouwen zouden in één klap een aantal problemen zijn opgelost. We willen deze ruimte ook uitrusten met enkele pc's die we van het Candeia College hebben gekregen en er een bibliotheek inrichten met gemakkelijke zitjes. Veel leerlingen die in het kader van Technasium onderzoek moeten doen of overleggen, kunnen dit buiten schooluren bij ons doen.

We wisten al vroeg dat de Friese vrijwilligers deze zomer zouden komen en we hadden een tijdsplan met een architect afgesproken om de hele toestemmingsprocedure in april klaar te hebben. En zoals dingen dan lopen: de architect werd ongeneeslijk ziek, een andere architect was moeilijk te vinden en de welstandscommissie had uiteindelijk ook nog bezwaar. En daarmee kwamen we toen net tijd tekort. We hopen nu op

korte termijn een donor te vinden die de kosten van ongeveer €10.000 op zich wil nemen.

De preschool

Nu de lokalen er weer fris uitzien en onze leerkrachten de kans hebben benut om de inrichting ervan nog eens goed te overdenken, kunnen we op volle kracht verder met ons programma. Ook dit jaar werken de kinderen via nieuwe thema's uit Leskist aan de leerdoelen. We weten dat we hoogstaand onderwijs leveren en dit krijgen we als feedback terug van scholen, die onze leerlingen ontvangen. Het moeilijke blijft onze ouderbijdrage voor veel ouders die belangstelling hebben om hun kinderen bij ons onder te brengen. Staatskinderopvang is grotendeels gratis, maar heeft heel vaak niets anders te bieden dan onderbrenging van de kinderen, zodat beide ouders kunnen werken. Een opvang midden in de stad van een Amerikaanse Pinkstergemeente ziet er fraai uit en is ook gratis, maar ouders worden in ruil daarvoor verplicht religieus opgevoed. In dit veld is het voor ons best lastig te werken. Onze leerkrachten moeten door de ouderbijdrage worden betaald en wij als organisatie hebben onze vaste kosten, er moet per slot van rekening wel verwarmd worden in de winter. Twee van de kinderen worden maandelijks gesponsord door Nederlandse families. We krijgen veel hulpvragen van ouders in benarde omstandigheden, maar die kunnen we meestal niet honoreren.

Het Technasium

Op dit moment gaat de tweede pilot van start op nu zes scholen in plaats van drie het afgelopen jaar. Een team van negen docenten is vanaf mei bezig met hoe de leerlingen te begeleiden, zich de vaardigheden als coach eigen te maken. Het is een heel lastige klus om je rol als leraar in het oude systeem los te laten en te accepteren dat de leerling “in the lead” in zijn eigen leerproces. Zeker als je uit het oude Sovjetschoolsysteem komt, is die overgang gigantisch.

Bij de start van de tweede pilot waren er 30 scholen, die zich voor de voorlichting hadden aangemeld, terwijl wij financieel maar twee nieuwe plaatsen voor de opleiding tot Technasiumdocent konden aanbieden. Eén school wil daarom onbetaald deelnemen.

De eerste van de drie opdrachtgevers dit jaar is de Shirak Marz Regional Library, onze oudste partner in Armenië. Hun opdracht aan de leerlingen is te zoeken naar ideeën om al de afdelingen van de bibliotheek meer toegankelijk te maken voor mensen die niet goed ter been zijn. Het uitdagende van de opdracht is, dat het gaat om een historisch gebouw met drie verdiepingen en elf verschillende afdelingen.

Tijdens het jaar verzorgen de leraren in opleiding cursussen die vaardigheden bij de leerlingen moeten aanbrengen zoals bijvoorbeeld functionele leesvaardigheid, technieken van brainstorming en presentatie of technisch tekenen.

Buiten de pilot om gaan de ontwikkelingen ook snel. De minister van onderwijs heeft ons uitgenodigd voor een afspraak in oktober. Wij krijgen een uur de tijd om haar bij te praten over wat we tot nu toe gedaan hebben, waarmee we op dit moment bezig zijn en wat onze ambities voor de toekomst zijn. En die zijn er: Wij willen in Armenië een kennisorganisatie op landelijk niveau opbouwen, die via regionale netwerken van scholen gaat werken. Wij hebben het tij mee, het ministerie heeft projectgestuurd onderwijs in het hele land op alle scholen verplicht gesteld bij de start van dit schooljaar. De verwarring en onzekerheid onder schooldirecteuren en onderwijspersoneel is groot, dit staat haaks op datgene wat de meesten hun leven lang hebben gedaan. In juli hebben wij op verzoek van het gouvernement een training voor meer dan 30 leerkrachten uit de dorpen rond Gyumri verzorgd in ons centrum. Daarbij hebben de reeds door ons opgeleide Technasiumleerkrachten een aanzienlijke rol gespeeld, Technasium is immers bij uitstek de onderwijsvorm waarin alle elementen van goed projectonderwijs bij elkaar komen. De verwachting is, dat wij vaker dit soort trainingen gaan verzorgen.

Er ligt voor ons ook nog een gigantische klus in de vorm van vertaalwerk naar het Armeens. Behalve een grote hoeveelheid documenten (van een heel curriculum voor het vak Onderzoek & Ontwerpen (de officiële naam van Technasium) van de Stichting Leerplanontwikkeling naar evaluatieformulieren voor leerlingen en alles daartussen) moeten we soms ook naar nieuwe woorden in het Armeens zoeken. Niet alleen de werkwijze in het Technasium is nieuw, ook de begrippen die deze werkwijze beschrijven bestaan grotendeels niet in het Armeens. Zoals gezegd, een hele klus voor zeker een aantal jaren.

Wat voor ons zo belangrijk is, is dat wij gesteund worden door de Nederlandse Stichting Technasium en door ervaren docenten uit het Nederlandse Technasiumonderwijs. Men stelt materiaal ter beschikking dat wij dan weer naar het Armeens (laten) vertalen en wij krijgen belangrijke adviezen. Men steunt ons ook in de contacten met het Armeense ministerie van onderwijs.

Schenken van het Candea College

Wij zijn blij met het Candea College in Duiven, in meerdere opzichten. Leerlingen zijn in de jaren voor

covid met hun Technasiumprojecten op school voor ons in de weer geweest, een twintigtal van hen hebben bij ons in het centrum in Gyumri hun ideeën ook echt uitgevoerd. Ook nu denken we weer na over een uitwisseling met Armeense leeftijdgenoten.

Behalve dat heeft Candea ons vanaf het hele begin altijd ondersteund met computerapparatuur en ander lesmateriaal. Ook nu weer. Laptops, beeldschermen en kleine maar krachtige pc's zaten in de bagage van de Friese vrijwilligers en als wijzelf naar Armenië reizen gaat er ook het nodige mee in de handbagage. Bij het opruimen van de natuurkundelokalen is er dozenvol praktijkmateriaal overgebleven, bijvoorbeeld spanningsmeters en microscopen.

Daaraan is in de Armeense scholen grote behoefte. Het probleem zijn daarbij altijd de transportkosten. Wij hebben een flink bedrag van Candea meegekregen als

aandeel in die transportkosten. Candea personeel kon apparatuur kopen en met dat geld kunnen wij deels het transport betalen.

Laura's mondzorgproject

Het is alweer twee jaar geleden dat Laura haar ronde maakte in acht dorpen rond Gyumri om aan leerkrachten, kinderen en ouders uit te leggen, hoe belangrijk goede mondzorg is. Het aantal mensen dat zichtbaar tanden mist of een heel slecht gebit heeft is enorm. Niet gek als je de cultuur van veel en erg zoet snoepen kent in Armenië. Altijd en overal is er zoetigheid in allerlei vormen en het is moeilijk om je daaraan te onttrekken zonder onbeleefd te lijken.

Laura geeft voorlichting aan ouders en leerkrachten. Daarnaast laat ze met een reuzentandenborstel de kinderen oefenen. Bij ons in het centrum poetsen de leerlingen elke dag hun tanden en we hebben het nobele streven om het snoepen in de preschool zoveel mogelijk te beperken. Zoals gezegd, een nobel streven..... Daar gaan nog vele jaren aan overtuigingswerk aan besteed worden.

Laura zegt altijd dat haar tandartsvingers jeuken als ze al die mooie kindergezichtjes ziet met die slechte tanden erin. Ze krijgt ondersteuning van de Nederlandse stichting Dental Health International Nederland (DHIN) in de vorm van lespostermateriaal en tandenborstels.

Stafleden in de schijnwerper

Yester Grigoryan is the vice director of "Alvan tsaghik social-educational centre" NGO in Gyumri. She lives in the village Lusakert, and it doesn't make any difficulty for her to get to Gyumri every day and to be busy with her favorite work and job.

She came to Alvan Tsaghik in 2019 with her two sons, who attended preschool groups. She was a very active parent and she assisted as a volunteer in the Centre. She showed up as a responsible and proactive person.

Having a highly qualified education and being full of bright ideas she was chosen as the coordinator of projects in the Centre. She has put much strength and energy into the fulfillment of many projects which had good results and continuous effectiveness. Later on, she became the vice director of "Alvan Tsaghik" NGO.

Yester Grigoryan is a self-responsible person and a very good example in the environment. Her involvement in the Centre made big changes and developments for "Alvan Tsaghik" NGO.

Start of the new school year

Preschool

After 15 days of summer holidays starting on September 1, the preschool groups started their work. Many children went to school, and now new students are coming to our groups slowly. Regardless of the number of students, the teachers started the new school year with great

motivation and a new theme. “Fruits and vegetables” is the current theme in the preschool groups, which will last 6 weeks. A clear schedule for themes has already been fixed for the whole school year. New advantages are coming for our young students, which will improve their skills and provide the necessary conditions for learning by doing and with fun.

Technasium

The "Technasium" pilot project for the 2023–2024 school year has also started. For this school year, we are working with six schools. From each school, only 20 students are chosen to participate in the

pilot project. During the first two weeks of September, introduction meetings took place in the schools that were new this year. The students got acquainted with the main basics of “Technasium” and the conditions of participation were presented to them.

Thinking about the future means being strong.

Dear readers, We are now facing a very hard and difficult time in Armenia. Many of

our brothers and sisters in Artsakh are in real danger of genocide, and the cases are already happening. Hate speech, aggression, and real threats towards Armenians in Artsakh and Armenian sovereign territory, including Yerevan, are widely spread not only on social media by ordinary users but also by Azerbaijan state bodies and representatives. We live without being sure of our future in our own houses and homeland; we are living with clear knowledge that geopolitical big players are using Armenia within their benefits; we are living strangled by the barbed wire of ineptitude and uncertainty. In the “Alvan Tsaghik Social-Educational Center” NGO, life and activities

continue with the usual daily routine, regardless of the emotional hard situation. We hope that only high-quality education is the best guarantee for a bright and sustainable future, for defending human rights, and for the continuous development of the country.